

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Lucia virgine [et] martyre. Cap[itulum]. Ixiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

ad partes hispanie et gallie pergeret ad predicandū. Quod et ipse fideliter adimplere cura vit. Et post aliquod dies veniens romā cum rufo et stephano diaconib⁹ suis: eccliam beati apli cōsecrauit. Deinde p̄gēs ad ciuitatē lune filii cecū mulier⁹ vidue: q̄ ipm hospitiū susceperat: illuminauit: eāq̄ cū filio et mltis ad xp̄m cōuertit. Qui a sapiritio p̄cōsule capt⁹: dū ille subito morit⁹: paulus a p̄plo liberat⁹. Deinde veniens galliā ebredunēsi et auriensi vrbibus xp̄m euāgelizauit. Et a beato ap̄lo paulo monit⁹: veniens narbonā dum arelatensib⁹ appropinquaret: et rhodani flumē transiret: naua in flumen cecidit et abso: pro corpe necat⁹ est. Sed orate sc̄to corpus de pfundo enatauit: et ipm paulus sergius suscitauit. Quo viso miraculo mlti ad fidē cōuersi sunt: veniensq̄ narbonā filii olim principis ciuitatis nuper defuncti a demonio obsessum p̄clb⁹ matris vidue ab imundo sp̄u liberauit: eundēq̄ cū matre et p̄pli multitudine baptizauit. Undeq̄ hispaniā circuitēs predicauit. Et rediens narbonā: postq̄ totā ciuitatē et regionē ad xp̄m cōuertērat trina visione beati pauli apli monit⁹: obitū suū appropinquare cognoscēs eccliam narbonēsi. stephano diacono suo in ep̄m p̄secrato cōmisit regēdā. Rufumq̄ p̄sbyterū in antionēsem ep̄m ordinauit. Et oibus fideliter disponitis: orās in ecclesia sua in pace quiescit. pridie idus decembris. vbi et sepultus iacet miraculis clarus.

De sanctis Eustratio et socijs martyribus. Cap. lxi.

Eustratius striniarius ordinis ducalis et primari⁹ ciuitatis auraricenoꝝ tēporib⁹ diocletiani et maximiani imperatoꝝ cū socijs suis martyriū passus ē. Qui p̄io in ciuitate satalia a lyfia p̄side tētus: eo q̄ esset xp̄ianus et cingulo militari exut⁹: dū xp̄m cōfiteret a terra leuat⁹ igne subterposito: semustus deposit⁹ grauitatē cesus est. Deinde sale et acero mixtis vulnerib⁹ pfusus. Dū hec oia patiētissime tolerasset: oia eius vulnera tanq̄ squāmē ab ei⁹ corpe diuinitus exciderūt. Quo viso miraculo Eugeni⁹ cōcui⁹ et officialis cōuersus ē. Tūc abo ferro vin et os lyfias incarcerauit: deinde in pedib⁹ aboꝝ ip̄osita crepidine eū clauis: et pedib⁹ eoz trās fossis deduxit eos secum ad ciuitatē auraris: quoz exēplo Auxerit⁹ et mardari⁹ q̄ vxorē et liberos dimiserat ad iudicē accedētes xp̄s publice nūciabāt: lyfias igit̄ ambob⁹ ip̄s cōprehensis: p̄io q̄dē auxeritū decollauit: deinde mardariū immittis funib⁹ p̄ pedes ip̄i trāsforatos: a terra suspensum: et baculis ferreis ignitis cesum intremit. Interea dū ozesles q̄dā xp̄ianus oculi⁹ et mltos cū cereris cōmitionib⁹ faculare tur: et crux quā ad colū appēsam gestabat in publicā p̄fussit: et hoc p̄fidē iusticiā esset: eū cum

mltis alijs xp̄ianis quos in eadē reperit ciuitate teneri fecerit. Et dū seditione p̄pli foras mīdaret: ip̄os oēs cū eustratio ad agricolāna p̄sidē ciuitatis sabastēsis puniēdos trāsmissit. Qui p̄io quidē ozesle sup lectū ferreū ignitū et flāmis suppositis cōtēdi fecit. Quo post longos cruciat⁹ migrāte ad dñm: eustratiū carcerē mācipauit. Ad quē ep̄s ciuitat⁹ occulte noctu veniēs ip̄m cōcauit: vbi et postmodū voce ceslica p̄fortat. Quē mane p̄ses eductū igne cōsumi fecit: reliquos xp̄ianos decollauit. Quoz omniū corpora in ciuitate auraricenoꝝ a christians sepulta sunt. Hozū omniū passio recoliatur pridie idus decembris.

De sanctis Epimachoz et Alexandro martyribus. Cap. lxiij.

Epinachus et alexander martyres apud alexādrīam passi sunt. Qui cū multo tpe in vinculis extitissent: et diuersis confecti supplicijs perduressent in fide: ignib⁹ tandē cōsumi iubent. p̄ se idē decēbris. hec ado in sc̄toꝝ martylogio.

De sanctis Amonaria et Mercuria sociabus martyribus. Cap. lxiij.

Quattuor sancte mulieres. s. amonaria: mercuria: dionysia et alia amonaria apud alexādrīā passe sunt: vt scribit dionysius libro de martyribus. Quarū primā iudex immēsis cruciatib⁹ afflictā capite puniri fecit. Secundā nō venerabilē anti⁹ et facundissimā virgine. s. mercuriā p̄fatus iudex: necnō reliquas duas videlicet dionysia et amonariam diuersis similiter penis cruciatas tandem ferro peremit. Harum passio colitur pridie idus decembris.

De sancta Lucia virgine et martyre. Cap. lxiij.

Lucia virgo nobilissima syracusana: cui fama miraculoꝝ beate Agathe per totā siciliā diuulgare: et syracusanus populus ad ciuitatem cathan. per. xlv. miliaria ad sepulchꝝū ipsius virginis pergeret visitatibus perrexit: et ip̄a cū matre eurytia que fuerat p̄ quattuor annos incurabili fluxu sanguinis fatigata: vbi inter ip̄a missay solētia cōtingit euāgelii legi: quo narrat dñm mulierē a fluxu sanguinis liberasse. Tūc Lucia matre admodum credere his que legebant: et sepulchꝝū virginis Agathe deuote cōtingere: qd si faceret: plenius sanaret. Igit̄ recedētib⁹ cūctis et matre ac filia ad sepulchꝝū orantibus: Lucia som

De sanctis in mēse decēbris occurrentibus Folio. xij.

nus arripuit: cui beata agatha gemmis ornata stans in medio angelorum apparuit: et propter spiritus fidem matrem sanam eadem hora nunciavit. Evigilans ergo et matrem sanam aspiciens amore beate agathe que ipas saluam fecerat adsuravit: ut oia que sibi datura erat in dotem eunti ad integritatis sue corruptores: mortale videlicet hominem: cui fuerat desponsata: eidem daret ad integritatis sue factorum: cui erat spiritualiter in coniugio copulata: et ne sibi de cetero spiritum teporale nominaret: et cum eurypha eidem responddisset: ut post eius mortem de facultatibus suis faceret quicquid vellent: probavit eidem lucia non esse deo gratum quicquid post mortem impendit: eo quod ideo quod daret quod tunc secum ferre non poterat. Redentes igitur syracusas possessiones et predia distrahant: et predia pauperibus erogabatur: quod ubi Lucie spiritus comperit: nutricem puellam cur hec fieret interrogavit. Illa autem sponsam eius asseruit inuenisse possessionem magni precij vtilis et venalem: quam ut nomine spiritus emerit aliqua distrahentem. Creditur fultus carnale commercium et cepit etiam ipse auctore esse vendentium. Postquam autem omnia distraha sunt spiritus Lucie accusat paschasium consulari: dicens ipsam esse christianam: et contra leges vivere augustorum. Quam paschasius comprehensam cepit ad sacrificia deorum invitare. Illa vero respondebat sacrificium verum et immaculatum esse pauperibus in eorum inopia subuenire: obiectumque sibi paschasium quod patrimonium suum cum eius corruptoribus impederat: et ideo vix meretrix loquebatur. Cui illa se corruptores eorum propter nec meritis aliquando cognouisse respondit. Et cum paschasius eidem comminaretur quod verba cessarent: cum ad verbera perueniret esset: respondit dei verba cessare non posse: adiciens in se loqui spiritum sanctum: eo quod pudice viuentes secundum apostolum repleti sunt spiritu sancto. Paschasius vero eidem comminatur quod ipsam faceret trahi ad lupanar: ut sic dignitate amissa spiritum sanctum perdat. Illa autem contra asserbat: quod nunquam inquinat corpus: nisi de consensu mentis: et quod si inuita eam faceret violari: castitas sibi duplicabitur ad coronam. Tunc paschasius vocatis lenonibus iussit eam ad lupanar duci: ut oia populo ad eam inuitato tandem illuderes donec deficeret. Volentes autem ipsam trahere: tanto pondere eam fixit spiritus sanctus ut penitus moueri non posset: ligatisque manibus eius et pedibus a mille viris insuper et a pluribus partibus bouum trahi nullatenus poterat. Et vocatis magis nullis etiam incantationibus potuit amoueri. Et dum quidam diceret quod lotio perfusa maleficia solueret: lotio perfudit: sed immobilior reddidit. Erant etiam consularis circa eam adhibitis lignis oleo et pice et resina copiosum fecit ignem accendi: in quo ipsa incolumis permanebat: dicens a domino inducias martyri impetrasset: ut credentibus timorem tolleret passionis. Adentes autem amici paschasium ipsum angustiari: in eius gutture gladium im-

merferunt. Que nequaquam loquelam amittens pacem ecclesie dei reddita nunciavit martiniano imperatore defuncto et diocletiano de regno electo: addiditque se a domino syracusane ciuitatis interuentrice concessam. Eadem hora ministri romano veniunt: et paschasium comprehensum romam adducunt: ubi a senatu romano de predatione bonorum fiscalium conuictus capitalem sententiam accepit. Virgo autem homini de loco in quo erat non est mora nec mortua: quousque venientibus sacerdotibus sacram communionem accepit: et sic in confessione christi spiritum emisit. idus decembris. circa annum domini. cccc. Sepultaque est syracusis: inde processu temporis corpus eius constantinopolim: et inde venetias translatum creditur: ut ponatur in festo eiusdem translationis. xv. kalendas februarii.

De sancto Yudoco confessoze. Cap. lxx.

Yudocus regis britan

tonum filius anno decimo constantini qui et constantinus relicto regno vltimo sumptu habitu per orbem dudum peregrinatus est. Post hec cum undecim peregrinis in clericali habitu romam veniens visitatis apostolorum liminibus: inde discens venit ad pagum ponticum: ubi a duce aymonem susceptus et eius instans per byther ordinatus: filium eius vltimum de sacro fonte leuauit: idem venit ad locum qui dicitur barate: et heremiticam vitam duxit miraculis clarus. Adeo enim mirabilis sanctitatis fuit: ut colubae siluestres et pisces de manibus eius pascerent ad eum conuenerent. Et cum habitaret in cellula cum quodam discipulo eidem ministrante vnicum solummodo habens panem: quattuor pauperibus per elemosina successiue venientibus diuidi fecit. Et cum discipulus hec stans murmuraret eadem hora quattuor nauicule panibus onuste sine duce vel regimine ad eum per flumem aduenerunt: diuinitus ut creditur procurare: Deinde dum ducem aymonem in nemore reperisset qui apertum ceperat: et cum suis anttabat fuit: baculo terram percutiens aquam producit ad eorum satietatem. Et cum iterum romam visitasset: puellam a nativitate ceca sibi illuminauit. Et ad cellam suam rediens post modicum in pace quieuit: idibus decembris. Sepultus est in pago potino signis coruscans.

De sancto Spiridione epo. Cap. lxxvi.

Spiridione episcopus

in cypro sit: de quo Cassiodorus in hystoria tripliciter refert quod fuit de numero illorum confessorum: quos maximianus imperator detritis oculis effossis et sinistro pollice percussis ad metallam dānauerat. Hic cum prophetica duceretur: etiam si gnorum gloria inclaret fuit. Inter quodam latrones ad furadum sibi nocte venissent: eos diuinitus alligatos mane repperit: eosque dissolutos de scelere eos